

[PRZYOBLEKAĆ *vb impf*

3 sg *praes* przyobl(e)kã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wkładać na kogoś odzież, ubierać, odziewać; przen: czynić jakimś a. kimś [kogo]:

*Zwroty: »przyoblekać w Pana Jezusa Chrystusa« = czynić chrześcijaninem: Krzełt także obmywa Grzechy/ w dziatkách, tylko Pierworodny/ á w rozumnych, y Vczynkowe; á po tym omyćiu tego ímrodu/ przyobleka człowiekã w pięknã szatę/ w sámego Pánã Ieśuía Chrístuía. *HerbOdpow* Ee6.*

*»przyoblekać w szatę«: *HerbOdpow* Ee6 cf »przyoblekać w Pana Jezusa Chrystusa«.*

Formacje współrdzenne cf 1. WLEC.

AĆ